

Jaisi Ram v. The Financial Commissioner, Punjab etc. (Pandit, J.,)

ਪੜਤਾਲ ਦੌਰਾਨ ਸਰਪੰਚ ਦੀ ਮੁਅੱਤਲੀ ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਮੁਅੱਤਲ ਕਰਨ ਦਾ ਗਲਤ ਹੁਕਮ ਜਾਇਜ਼ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ। ਇਸਲਈ, ਇਹ ਪਟੀਸ਼ਨ ਫੇਲ੍ਹ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਹੁਕਮ ਦੇ ਖਰਚੇ ਦੇ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

ਕੇ.ਐਸ.ਕੇ

ਅਪੀਲੇਟ ਸਿਵਿਲ

ਪੀ ਸੀ ਪੀਡਿਤ ਅਤੇ ਐਸ ਐਸ ਸੰਧਾਵਾਲੀਆ ਜੇ. ਜੇ.

ਜੇਸੀ ਰਾਮ - ਪਟੀਸ਼ਨਰ।

ਬਨਾਮ.

ਵਿੱਤੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਪੰਜਾਬ ਆਦਿ,-ਜਵਾਬਦਾਰ।

1970 ਦਾ ਐਲਪੀਏ ਨੰਬਰ 299।

8 ਜਨਵਰੀ 1971 ਈ.

ਪੈਪਸੂ ਕਿਰਾਏਦਾਰੀ ਅਤੇ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਭੂਮੀ ਕਾਨੂੰਨ (1955 ਦਾ XIII)—ਸੈਕਸ਼ਨ 7, 7-ਏ, 20, 22, 23 ਅਤੇ 39— ਪੈਪਸੂ ਕਿਰਾਏਦਾਰੀ ਅਤੇ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਭੂਮੀ ਨਿਯਮ (1958) — ਨਿਯਮ 14 ਧਾਰਾ 39(3) ਦੇ ਅਧੀਨ ਵਿੱਤੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਅੱਗੇ ਸੋਧ ਲਈ ਪਟੀਸ਼ਨ)— ਕੁਲੈਕਟਰ ਅਤੇ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਅਥਾਰਟੀ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੀਆਂ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਕਾਪੀਆਂ ਇਸ ਨਾਲ ਦਾਇਰ ਕਰਨਾ—ਕੀ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ—ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਆਪਣੀ ਮਰਜ਼ੀ ਨਾਲ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਮਾਲਕ ਨੂੰ ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਛੱਡ ਰਿਹਾ ਹੈ—ਧਾਰਾ 7 ਜਾਂ 7-ਏ ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਾਰਵਾਈ—ਕੀ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ—ਕਬਜ਼ਾ ਅਜਿਹੇ ਜ਼ਮੀਨ-ਮਾਲਕ ਦਾ—ਕੀ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ—ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਆਪਣੀ ਕਿਰਾਏਦਾਰੀ ਅਧੀਨ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਮਲਕੀਅਤ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇ ਰਿਹਾ ਹੈ—ਕੀ ਕਾਨੂੰਨੀ ਮਿਆਦ ਲਈ ਉਸੇ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਆਪਣਾ ਕਬਜ਼ਾ ਦਿਖਾਉਣਾ ਹੈ।

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਵਾਲੇ ਪੈਪਸੂ ਕਿਰਾਏਦਾਰੀ ਅਤੇ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਭੂਮੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 39 ਦੀਆਂ ਉਪ-ਧਾਰਾਵਾਂ (1) ਅਤੇ (2) ਦਰਸਾਉਂਦੀਆਂ ਹਨ ਕਿ ਅਪੀਲ ਦੇ ਅਧੀਨ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਦੀਆਂ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਕਾਪੀਆਂ ਅਪੀਲ ਦੇ ਮੈਮੋਰੈਂਡਮ ਦੇ ਨਾਲ ਹੋਣੀਆਂ ਹਨ। ਪਰ ਸੰਸ਼ੋਧਨਾਂ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਵਾਲੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (3) ਅਧੀਨ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਕਾਪੀਆਂ ਨੂੰ ਨੱਥੀ ਕਰਨ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਸੰਕੇਤ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਉਪ-ਧਾਰਾ (3) ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਵਿੱਤੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਕੋਲ ਨਿਰਧਾਰਤ ਅਥਾਰਟੀ ਜਾਂ ਪਹਿਲੇ ਦਰਜੇ ਦੇ ਸਹਾਇਕ ਕੁਲੈਕਟਰ ਜਾਂ ਕੁਲੈਕਟਰ ਜਾਂ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੀਆਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਨੂੰ ਬੁਲਾਉਣ, ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਅਤੇ ਸੋਧਣ ਦੀ ਉਹੀ ਸ਼ਕਤੀ ਹੋਵੇਗੀ, ਜੋ ਸੈਕਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਪੰਜਾਬ ਕਿਰਾਏਦਾਰੀ ਐਕਟ, 1887 ਦੀ 184। ਜਿਸ ਵਿੱਚ - ਉਪਰੋਕਤ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 39(3) ਅਧੀਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੋਧ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਨਾਲ ਹੋਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ। . (ਪਰਾ 8)।

ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਜੇਕਰ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਕੱਢਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 7 ਜਾਂ 7-ਏ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦਾ ਸਹਾਰਾ ਲੈਣਾ ਪਵੇਗਾ, ਪਰ ਜੇਕਰ ਕਿਰਾਏਦਾਰ

Jaisi Ram v. The Financial Commissioner, Punjab etc. (Pandit, J.,)

ਉਹ ਖੁਦ ਕਬਜ਼ਾ ਸੌਂਪ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਦੇ ਹਵਾਲੇ ਕਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਫਿਰ ਇਹ ਭਾਗ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੇ। ਜੇਕਰ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਜ਼ਬਰਦਸਤੀ, ਆਪਣੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰੀ ਅਧੀਨ ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਛੱਡ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਮਾਲਕ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਗੈਰ- ਕਾਨੂੰਨੀ ਹੈ। (ਪਰਾ 11)।

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 7, 7-ਏ, 20, 22 ਅਤੇ 23 ਅਤੇ ਪੈਪਸੂ ਕਿਰਾਏਦਾਰੀ ਅਤੇ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਭੂਮੀ ਨਿਯਮ, 1958 ਦੇ ਨਿਯਮ 14 ਦੀ ਸੰਯੁਕਤ ਰੀਡਿੰਗ ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਕਿਰਾਏਦਾਰ 12 ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਕੁਝ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਹੈ, ਉਹ ਜ਼ਮੀਨ ਮਾਲਕ ਤੋਂ ਇਸ ਵਿੱਚ ਮਲਕੀਅਤ ਦੇ ਹੱਕ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਉਸ ਨੂੰ ਉਸ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਵੇਰਵਿਆਂ ਅਰਥਾਤ ਇਸ ਦੇ ਖਸਰਾ, ਖੇਵਟ ਅਤੇ ਖੱਟਾ ਨੰਬਰਾਂ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਕਰਨਾ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਫਿਰ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ ਕਿ ਕੀ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਉਸ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ 12 ਸਾਲ ਜਾਂ ਇਸ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਉਸੇ ਜ਼ਮੀਨ ਮਾਲਕ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਹੇਠ ਸੀ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਉਸਦੇ ਪੂਰਵਜ ਨੇ ਤੁਰੰਤ 3 ਦਸੰਬਰ - 1953 ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਵਧਾਇਆ ਜੋ ਕਿ ਐਕਟ ਦੇ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣ ਦੀ ਮਿਤੀ ਸੀ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮਲਕੀਅਤ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਕਿਸੇ ਖਾਸ ਹਿੱਸੇ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਵਿਅਕਤੀ ਕਿਸੇ ਜ਼ਮੀਨਦਾਰ ਦੇ ਅਧੀਨ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਉਸੇ ਖੇਤਰ ਦਾ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਪਰ ਉਹ ਉਸੇ ਖੇਤਰ ਦੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਪਾਰਸਲਾਂ 'ਤੇ ਕਬਜ਼ਾ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਅਜਿਹੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਪਾਰਸਲ ਵਿੱਚ ਮਾਲਕੀ ਹੱਕ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿ ਉਹ ਉਸ ਵਿੱਚ ਮਲਕੀਅਤ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰ ਸਕੇ, ਉਸ ਨੂੰ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਉਸੇ ਹਿੱਸੇ ਦੀ ਕਾਨੂੰਨੀ ਮਿਆਦ ਲਈ ਲਗਾਤਾਰ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਉਪਰੋਕਤ ਅਧਿਕਾਰ ਕਿਸੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੇ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਜੇਕਰ ਉਹ ਕਾਨੂੰਨੀ ਮਿਆਦ ਵਿੱਚ ਫੌਜ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਹੈ। (ਪਰਾ 24)।

ਮਾਨਯੋਗ ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਜਸਟਿਸ ਸੀ.ਜੀ. ਸੂਰੀ ਦੁਆਰਾ ਮਿਤੀ 14 ਮਈ, 1970 ਨੂੰ ਸਿਵਲ "ਰਿਟ ਨੰਬਰ 2364 ਆਫ 1963 ਵਿੱਚ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਧਾਰਾ X ਦੇ ਅਧੀਨ ਲੈਟਰਸ ਪੈਟੈਂਟ ਅਪੀਲ।

ਜੇਐਨ ਕੌਸ਼ਲ, ਅਸੋਕ ਭਾਨ ਦੇ ਨਾਲ ਵਕੀਲ, ਵਕੀਲ, ਅਪੀਲ ਲਈ।

ਐਡਵੋਕੇਟ-ਜਨਰਲ, ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਵਕੀਲ ਪੀ.ਐਸ.ਮਾਨ ਅਤੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਲਈ ਐਡਵੋਕੇਟ ਐਸ.ਪੀ ਜੈਨ ਸਨ।

i

ਨਿਰਣਾ

ਪੀਸੀ ਪੀਡਿਟ, ਜੇ.—(1) ਇਹ ਆਦੇਸ਼ 1970 ਦੇ ਤਿੰਨ ਜੁੜੇ ਪੱਤਰਾਂ ਦੇ ਪੈਟੈਂਟ ਅਪੀਲਾਂ ਨੰ. 299, 300 ਅਤੇ 485 ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਰੇਗਾ। ਧਿਰਾਂ ਦੇ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ

ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ 1970 ਦੇ ਲੈਟਰਸ ਪੇਟੈਂਟ ਅਪੀਲ ਨੰ. 299 ਵਿੱਚ ਫੈਸਲਾ ਹੋਰ ਅਪੀਲਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕਰੇਗਾ।

(2) ਝਗੜੇ ਵਾਲੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਮਾਲਕ ਜੈਸੀ ਰਾਮ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਚਾਰ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ (ਨੰਬਰ 2361 ਤੋਂ 2364 ਆਫ 1963) ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ 226 ਅਤੇ 227 ਦੇ ਤਹਿਤ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਚਾਰ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਪਾਰਸਲਾਂ 'ਤੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀਆਂ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਅਰਦਾਸ ਸੀ ਕਿ ਵਿੱਤੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਪੰਜਾਬ ਵੱਲੋਂ ਪੈਪਸੂ ਅਧੀਨ ਕਿਰਾਏਦਾਰਾਂ ਨੂੰ ਮਲਕੀਅਤ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦੇਣ ਦੇ ਹੁਕਮ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਜਾਣ। ਕਿਰਾਏਦਾਰੀ ਅਤੇ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਭੂਮੀ ਐਕਟ, 1955, ਜਿਸਨੂੰ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਐਕਟ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਹਰੇਕ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ। ਇਹ ਸਾਰੀਆਂ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਸੀ.ਜੀ. ਸੂਰੀ ਜੇ. ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਸੁਣਵਾਈ ਲਈ ਆਈਆਂ ਸਨ ਅਤੇ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹਨਾਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕਾਨੂੰਨ ਅਤੇ ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਸਵਾਲ ਇੱਕੋ ਜਿਹੇ ਸਨ ਅਤੇ ਮਾਲ ਅਥਾਰਟੀਜ਼ ਨੇ ਵੀ ਇਹਨਾਂ ਕੇਸਾਂ ਨੂੰ ਇਕੱਠਿਆਂ ਲਿਆ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜ ਨੇ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਇੱਕ ਫੈਸਲੇ ਨਾਲ ਕੀਤਾ। ਉਹ ਸਾਰੀਆਂ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਖੁੰਝ ਗਈਆਂ, ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਜੈਸੀ ਰਾਮ ਨੇ ਇਹ ਚਾਰ ਪੱਤਰ ਪੇਟੈਂਟ ਅਪੀਲਾਂ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀਆਂ। ਉਹਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ, ਅਰਥਾਤ, 1970 ਦੀ ਲੈਟਰਸ ਪੇਟੈਂਟ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 483, ਜੋ ਕਿ 1963 ਦੀ ਸਿਵਲ ਰਿੱਟ ਨੰਬਰ, 2362 ਵਿੱਚ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਸੀ, ਨੇ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਹੋਰ ਤਿੰਨ ਪੱਤਰ ਪੇਟੈਂਟ ਅਪੀਲਾਂ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ. ਇਸ ਫੈਸਲੇ ਦੁਆਰਾ ਸੰਭਾਵਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੰਬਰ 2364, 2361 ਅਤੇ 2363 ਦੇ 1970 ਦੇ 299, 300 ਅਤੇ 485 ਦੇ ਪੱਤਰਾਂ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ।

(3) 1963 ਦੇ ਸਿਵਲ ਰਿੱਟ ਨੰਬਰ 2361 ਅਤੇ 2363 ਵਿੱਚ, ਜਾਣੇ-ਪਛਾਣੇ ਵਿੱਤ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨੇ ਜ਼ਮੀਨ ਮਾਲਕ ਦੀਆਂ ਸੋਧ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਨੂੰ ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਕਿ ਕੁਲੈਕਟਰ ਅਤੇ ਨਿਰਧਾਰਤ ਅਥਾਰਟੀ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੀਆਂ ਕਾਪੀਆਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਦਾਇਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ। ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਬਾਰੇ, ਸਿੱਖਿਅਤ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦੀ ਖੋਜ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਐਕਟ ਜਾਂ ਇਸ ਦੇ ਤਹਿਤ ਬਣਾਏ ਗਏ ਨਿਯਮਾਂ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਉਪਬੰਧ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿਸ ਦੀਆਂ ਨਕਲਾਂ ਨੂੰ ਮੁੜ ਵਿਚਾਰ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੋਵੇ। ਇਸ ਮੌਕੇ 'ਤੇ, ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜ ਨੇ ਕਿਹਾ:

ਨੂੰ ਪੰਜਾਬ ਕਿਰਾਏਦਾਰੀ ਐਕਟ, 1887 ਦੀ ਧਾਰਾ 84 ਦੇ ਤਹਿਤ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੇ ਗਏ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਅਧੀਨ ਅਥਾਰਟੀ ਸਬੰਧਾਂ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਬੁਲਾਉਣ, ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਅਤੇ ਸੋਧਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। -ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਧਾਰਾ 39 ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ (1) ਅਤੇ (2) ਦਰਸਾਉਂਦੀਆਂ ਹਨ ਕਿ ਅਪੀਲ ਦੇ ਅਧੀਨ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਦੀਆਂ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਕਾਪੀਆਂ ਅਪੀਲ ਦੇ ਮੈਮੋਰਨ ਡਮ ਦੇ ਨਾਲ ਹੋਣੀਆਂ ਹਨ,

Jaisi Ram v. The Financial Commissioner, Punjab etc. (Pandit, J.,)

ਪਰ ਇਸ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਕਾਪੀਆਂ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਸੰਕੇਤ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਉਪ-ਧਾਰਾ (3) ਸੰਸ਼ੋਧਨਾਂ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣਾ। ਇਸ ਐਕਟ ਜਾਂ ਪੰਜਾਬ ਟੈਨੈਸੀ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਬਣਾਏ ਗਏ ਨਿਯਮਾਂ ਨੂੰ ਸੋਧ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਸੇ ਕਾਪੀ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ।'^

ਉਸ ਨੇ ਫਿਰ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਦੀ ਸਬੰਧ ਰੱਦ ਕਰਨਾ ਜਾਇਜ਼ ਨਹੀਂ ਸੀ।

(4) ਰਾਜ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਕਿ ਸਿੱਖਿਅਤ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦੀ ਉਪਰੋਕਤ ਖੋਜ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਗਲਤ ਸੀ ਅਤੇ ਵਿੱਤੀ ਕਮਿਸ਼ਨ ਨੇ ਉਪਰੋਕਤ ਦੇ ਸੋਧ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਨੂੰ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਉਹ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਾਨੂੰਨੀ ਕਾਨੂੰਨ ਜਾਂ ਨਿਯਮ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਨਿਰਣੇ ਵਾਲੇ ਕੇਸ ਦੇ ਹਵਾਲੇ ਨਾਲ ਆਪਣੀ ਪੇਸ਼ਗੀ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰੱਥ ਸੀ। ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਉਕਤ ਸੋਧਾਂ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 39(3) ਤਹਿਤ ਦਰਜ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ। ਇਸ ਧਾਰਾ ਵਿੱਚ ਇਹ ਨਹੀਂ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਕਲੈਕਟਰ ਅਤੇ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਅਥਾਰਟੀ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਦੀਆਂ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਕਾਪੀਆਂ ਰੀਵੀਜ਼ਨ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਨਾਲ ਨੱਥੀ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾਣੀਆਂ ਸਨ। ਵਿਦਵਾਨ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਸੀ, ਜੋ ਮੈਂ ਕਹਿ ਸਕਦਾ ਹਾਂ। ਇਸ ਲਈ ਮੁੜ-ਸਪੀਟ ਦੇ ਨਾਲ, ਇਹ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਸੈਕਸ਼ਨ 39 ਦੇ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਅਤੇ (2) ਜੋ ਅਪੀਲਾਂ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਦੇ ਹਨ, ਸੰਕੇਤ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਅਪੀਲ ਦੇ ਅਧੀਨ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਕਾਪੀ ਅਪੀਲ ਦੇ ਮੈਮੋਰੈਂਡਮ ਦੇ ਨਾਲ ਸੀ ਪਰ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਉਪ-ਧਾਰਾ (3) ਦੇ ਸੰਸ਼ੋਧਨਾਂ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਦੇ ਅਧੀਨ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਕਾਪੀਆਂ ਨੂੰ ਨੱਥੀ ਕਰਨ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੇ ਸੰਕੇਤ । ਉਪ-ਧਾਰਾ (3) ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਵਿੱਤੀ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੇ ਸਰਪ੍ਰਸਤ ਕੋਲ ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਨ, ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਅਤੇ ਸੋਧਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਹੋਵੇਗੀ। ਨਿਰਧਾਰਤ ਅਥਾਰਟੀ ਜਾਂ ਪਹਿਲੇ ਦਰਜੇ ਦਾ ਸਹਾਇਕ ਕਲੈਕਟਰ ਜਾਂ ਕਲੈਕਟਰ ਜਾਂ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪੰਜਾਬ ਕਿਰਾਏਦਾਰੀ ਐਕਟ, 1887 ਦੀ ਧਾਰਾ 84 ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਰਾਜ ਲਈ ਸਿੱਖਿਅਤ ਵਕੀਲ ਇਹ ਨਹੀਂ ਦੱਸ ਸਕਿਆ ਕਿ ਪੰਜਾਬ ਕਿਰਾਏਦਾਰੀ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਵੀ ਸੀ। ਐਕਟ ਜਾਂ ਇਸਦੇ ਅਧੀਨ ਬਣਾਏ ਗਏ ਨਿਯਮ ਜਾਂ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਬਣਾਏ ਗਏ ਨਿਯਮਾਂ ਵਿੱਚ, ਜਿਸ ਲਈ ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸੀ ਕਿ ਉੱਪਰ ਦੱਸੇ ਗਏ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 39(3) ਦੇ ਅਧੀਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੋਧ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਨਾਲ ਹੋਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ। ਬਹਿਸ ਦੇ ਦੌਰਾਨ, ਕੁਝ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਕੋਡ ਆਫ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਡਰ ਦੀ ਧਾਰਾ 115 ਦੇ ਤਹਿਤ ਦਾਇਰ ਰੀਵੀਜ਼ਨ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ, ਪਰ ਇਹ ਯਾਦ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਏ ਗਏ ਨਿਯਮ ਇਹ ਮੰਗ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਇਨ੍ਹਾਂ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਦੀਆਂ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਕਾਪੀਆਂ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾਣੀਆਂ ਚਾਹੀਦੀਆਂ ਹਨ। ਏਈਟੀ ਦੇ

ਉਪਬੰਧਾਂ ਜਾਂ ਇਸਦੇ ਅਧੀਨ ਬਣਾਏ ਗਏ ਨਿਯਮਾਂ ਅਧੀਨ ਅਜਿਹੀ ਕੋਈ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ।

(5) ਇਹ 11 ਨੁਕਤੇ ਪ੍ਰੋਖਣ ਲਈ ਆਏ ਹਨ। ਸ੍ਰੀ ਐਸ.ਆਰ.ਰੰਧਾਵਾ, ਵਿੱਤ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਪੰਜਾਬ, ਨੇ ਗੁਗਨ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਰਾਮ ਪਾਲ (1) ਵਿੱਚ, ਅਤੇ ਉੱਥੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ -

“*ਕਿਉਂਕਿ ਪੰਜਾਬ ਕਿਰਾਏਦਾਰੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 88 ਦੁਆਰਾ ਲੋੜੀਂਦੇ ਕੋਈ ਨਿਯਮ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਨਹੀਂ ਬਣਾਏ ਗਏ ਹਨ, ਸਿਵਲ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦਾ ਕੋਡ, ਜਿੱਥੇ ਤੱਕ ਇਹ ਲਾਗੂ ਹੈ, ਮਾਲ ਅਦਾਲਤਾਂ ਵਿੱਚ ਸਾਰੀਆਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਆਰਡਰ 41, ਨਿਯਮ 1, ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਕੋਡ, ਸੰਸ਼ੋਧਨਾਂ ਅਤੇ ' ਚੈਪਟਰ 1-ਏ ਦੇ ਨਿਯਮ 7, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਵਾਲੀਅਮ V' ਤੇ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ

ਆਰਡਰ ਸਿਰਫ ਸਿਵਲ ਅਦਾਲਤਾਂ ਅੱਗੇ ਕਾਰਵਾਈਆਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਦੁਆਰਾ ਮਾਲੀਆ ਅਦਾਲਤਾਂ 'ਤੇ ਇਹ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ. ਜਿੱਥੇ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਕਾਪੀ ਵਿੱਤੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਇਹ ਰਾਏ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਸਮਰੱਥ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਕਾਫੀ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਇਹ ਅਜਿਹਾ ਕੇਸ ਸੀ ਜਿੱਥੇ ਉਸ ਨੂੰ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਣੇ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕੇਸ ਦੇ ਰਿਕਾਰਡ ਲਈ, ਜਾਂਚ ਲਈ, ਡਿਕਰੀ ਦੀ ਇੱਕ ਕਾਪੀ ਬੁਲਾਉਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਰਿਵੀਜ਼ਨ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਨੱਥੀ ਵਜੋਂ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਕਾਪੀ ਕਾਫੀ ਹੈ।

(6) ਰਾਜ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਉਲਟ ਵਿਚਾਰ ਰੱਖਣ ਵਾਲੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕੇਸ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਸ ਸਮੇਂ ਸਲਾਹ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਮੈਂ ਇਹ ਕਹਿਣ ਤੋਂ ਅਸਮਰੱਥ ਹਾਂ ਕਿ ਇਸ ਨੁਕਤੇ 'ਤੇ ਵਿਦਵਾਨ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਖੋਜ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਗਲਤ ਸੀ।

(7) ਮੈਂ ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਇਹ ਵੀ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਸੀ ਕਿ ਜਦੋਂ ਇੱਕ ਵਾਰ ਰੀਵਿਜ਼ਨ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਖਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਤਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਰਸਮੀ ਨੁਕਸ ਲਈ ਖਾਰਜ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਵਿਦਵਾਨ ਵਿੱਤੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਉਸਨੇ ਜੇਪੀ ਓੜਾ ਬਨਾਮ ਫਰਮ ਆਰਆਰ ਟੰਡਨ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ (2) ਵਿੱਚ ਇਲਾਹਾਬਾਦ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਸਿੰਗਲ ਬੈਂਚ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ, ਜਿੱਥੇ ਇਹ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ:

“ਜੇਕਰ ਅਦਾਲਤ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਨੂੰ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਤਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਪਹਿਲੇ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਅਜਿਹਾ

Jaisi Ram v. The Financial Commissioner, Punjab etc. (Pandit, J.,)

ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਵਾਰ ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਦਾਖਲ ਹੋ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਦਰਜ ਕਰੋ - ਅਤੇ ਅੰਤਿਮ ਸੁਣਵਾਈ ਲਈ ਸੂਚੀਬੱਧ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਦਾਲਤ ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਨਹੀਂ ਲੈ ਸਕਦੀ ਕਿ ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਨੂੰ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

(8) ਇਹ ਅਥਾਰਟੀ, ਹਾਲਾਂਕਿ, 'ਸਿਵਲ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਜ਼ਾਬਤੇ ਦੀ ਧਾਰਾ 115 ਦੇ ਤਹਿਤ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀਆਂ ਸੋਧਾਂ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਦੀ ਹੈ।

(9) 1963 ਦੇ ਸਿਵਲ ਰਿੱਟ ਨੰਬਰ 2361 ਅਤੇ 2364 ਵਿੱਚ, ਜੈਸੀ ਰਾਮ ਨੇ ਇਹ ਵੀ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਜ਼ਮੀਨਾਂ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਕਿਰਾਏਦਾਰਾਂ ਨਾਲ ਸਮਝੌਤਾ ਕੀਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਕਿਰਾਏਦਾਰਾਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਲੀਜ਼ ਅਧੀਨ ਸੌਂਪ ਦਿੱਤਾ ਸੀ, ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਉਹ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕੇ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਾਲੀ ਜ਼ਮੀਨ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮਲਕੀਅਤ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੱਤੇ।

(10) ਜ਼ਮੀਨਦਾਰ ਦੀ ਇਸ ਦਲੀਲ ਨੂੰ ਵਿਦਵਾਨ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਨੇ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਜੈਸੀ ਰਾਮ **ਬਨਾਮ** ਵਿੱਤ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਪੰਜਾਬ ਆਦਿ (ਪੀਡਿਤ, ਜੇ.) ਦਾ ਰਿਕਾਰਡ ਇਹ ਸੁਝਾਅ ਦੇਣ ਲਈ ਹੈ ਕਿ ਉਪਰੋਕਤ ਦੋ ਕੇਸਾਂ ਵਿੱਚ, ਕਿਰਾਏਦਾਰਾਂ ਨੇ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਨੂੰ ਕਬਜ਼ਾ ਸੌਂਪਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਚੰਗੇ ਲਈ ਲੀਜ਼ ਛੱਡ ਦਿੱਤੀ ਸੀ। >- ਕਿਰਾਏਦਾਰੀ ਨੂੰ ਕੇਵਲ ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 7 ਅਤੇ 7 ਏ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਹੀ ਖਤਮ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਕਿਉਂਕਿ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਕਿਰਾਏਦਾਰੀ ਨੂੰ ਖਤਮ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਇਸਨੂੰ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣ ਲਈ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ।

(11) ਸ੍ਰੀ ਜੇ.ਐਨ.ਸੀ.ਕੌਸ਼ਲ, ਜਫੇਰੀ ਜੈਸੀ ਰਾਮ ਪੇਸ਼ ਹੋ ਕੇ, ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ 1963 ਦੀ ਸਿਵਲ ਰਿੱਟ ਨੰ. 2364, ਜਿਸ ਵਿੱਚੋਂ ਲੈਟਰਸ ਪੇਟੈਂਟ ਅਪੀਲ ਨੰ. 299 ਆਫ 1970, ਆਈ ਸੀ, ਫਾਈਲ 'ਤੇ ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਸਕਾਰਾਤਮਕ ਸਬੂਤ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜੋ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਕੋਲ ਸੀ। ਆਪਣੀ ਮਰਜ਼ੀ ਨਾਲ ਕਿਰਾਏਦਾਰੀ ਛੱਡ ਦਿੱਤੀ ਅਤੇ ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਨੂੰ ਸੌਂਪ ਕੇ ਚਲਾ ਗਿਆ। 1963 ਦੀ ਸਿਵਲ ਰਿੱਟ ਨੰ. 2361 ਵਿੱਚ, ਹਾਲਾਂਕਿ, 1970 ਦੇ ਪੱਤਰਾਂ ਦੇ ਪੇਟੈਂਟ ਅਪੀਲ ਨੰ. 300 ਨੂੰ ਜਨਮ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਨਾਲ 'ਏ' ਅਤੇ 'ਏ-ਐਲ' ਦਾਇਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ, ਜੋ ਸਾਬਤ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਦੋਵਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਸਮਝੌਤਾ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਅਤੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਅਤੇ ਬਾਅਦ ਵਾਲੇ ਨੇ ਖੁਦ ਸਾਰੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਸਾਬਕਾ ਨੂੰ ਸੌਂਪ ਦਿੱਤਾ। 5 ਅਗਸਤ, 1960 ਨੂੰ ਜੈਸੀ ਰਾਮ ਵੱਲੋਂ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਮਹਿਤਾਬ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਸਹਾਇਕ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਪਹਿਲਾ ਦਰਜਾ, ਪਟਿਆਲਾ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਕਿਰਾਏ ਦਾ

ਭੁਗਤਾਨ ਨਾ ਕਰਨ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਵਿਵਾਦ ਵਿੱਚ ਜ਼ਮੀਨ ਤੋਂ ਬੇਦਖਲ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। . ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਅਤੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਵਿਚਕਾਰ ਇੱਕ ਸਮਝੌਤਾ ਹੋਇਆ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਨੇ ਕਿਰਾਏ ਲਈ ਆਪਣਾ ਦਾਅਵਾ ਤਿਆਗ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੇ ਆਪਣੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਖੜੀ ਫਸਲਾਂ ਸਮੇਤ ਸਾਰੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਸੌਂਪ ਦਿੱਤਾ। 4 ਜੁਲਾਈ, 1961 ਨੂੰ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਮਾਲਕ ਅਤੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਦੁਆਰਾ ਦਸਤਖਤ ਕੀਤੀ ਇੱਕ ਲਿਖਤੀ ਦਰਖਾਸਤ ਸਾਂਝੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਅਤੇ 19 ਜੁਲਾਈ, 1961 ਨੂੰ, ਮਾਲ ਅਥਾਰਟੀਆਂ ਨੇ ਧਿਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਸਮਝੌਤਾ ਹੋਣ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਬਾਹਰ ਕੱਢਣ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਰਿਕਾਰਡ ਰੂਮ ਵਿੱਚ ਭੇਜ ਦਿੱਤੀ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੇ ਖੁਦ ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ, ਤਾਂ ਐਕਟ ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ 7 ਅਤੇ 7 ਏ ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਈ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ ਕਿ ਜੇ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਕੱਢਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ, ਤਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਉਕਤ ਧਾਰਾਵਾਂ ਦਾ ਸਹਾਰਾ ਲੈਣਾ ਪੈਂਦਾ ਸੀ, ਪਰ ਜੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਖੁਦ ਕਬਜ਼ਾ ਕਰ ਕੇ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਨੂੰ ਦੇ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਧਾਰਾਵਾਂ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀਆਂ। ਇਹ ਵੱਖਰੀ ਗੱਲ ਹੈ ਕਿ ਜੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੇ ਇਹ ਦੋਸ਼ ਲਾਇਆ ਸੀ ਕਿ ਸਮਝੌਤਾ, ਜਿਸ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਉਸ ਨੇ ਕਬਜ਼ਾ ਛੱਡਣਾ ਸੀ, ਉਹ ਧੋਖਾਧੜੀ ਆਦਿ ਰਾਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਪਰ ਇਹ ਉਸ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਤੁਰੰਤ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਕਿਰਾਏਦਾਰ। ਜੇਕਰ ਕਿਰਾਏਦਾਰ, ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਜ਼ਬਰ ਦੇ, ਆਪਣੀ ਕਿਰਾਏਦਾਰੀ ਅਧੀਨ ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਜ਼ਮੀਨ ਮਾਲਕ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਛੱਡ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਮਾਲਕ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਹੈ। ਦੀ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਨੇ ਇਸ ਨੁਕਤੇ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕੀਤਾ ਹੈ

ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ *ਹਰਤੇਜ ਬਹਾਦਰ ਸਿੰਘ* ਬਨਾਮ *ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ* (3), ਜਿੱਥੇ ਇਹ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ-

“ਪੈਪਸੂ ਕਿਰਾਏਦਾਰੀ ਅਤੇ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਭੂਮੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 7 ਉਹਨਾਂ ਹਾਲਤਾਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕਿਰਾਏਦਾਰੀ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਇਸਦਾ ਮਤਲਬ ਇਹ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਆਪਣੀ ਮਰਜ਼ੀ ਨਾਲ, ਕਿਰਾਏਦਾਰੀ ਨੂੰ ਤਿਆਗ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਕਬਜ਼ਾ ਸੌਂਪ ਕੇ ਚਲਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਇਹ ਕਹਿ ਰਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸਦੀ ਹੁਣ ਜ਼ਮੀਨ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਦਿਲਚਸਪੀ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਅਣਅਧਿਕਾਰਤ ਜਾਂ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ।”

(12) *ਦਲੀਪ ਸਿੰਘ* ਬਨਾਮ *ਬਸੰਤਾ ਆਦਿ* (4) ਵਿੱਚ ਇਸ ਤੋਂ ਉਲਟ ਵਿਚਾਰ ਰੱਖਦਿਆਂ ਸ੍ਰੀ ਬੀ.ਐਸ.ਗਰੇਵਾਲ, ਵਿੱਤੀ ਕਮ ਮਿਸ਼ਨਰ, ਪੰਜਾਬ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਹੈ , ਜਿੱਥੇ ਇਹ ਗੱਲ ਰੱਖੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਜੇਕਰ ਸਵੈ-ਇੱਛਾ ਨਾਲ ਸਮਰਪਣ ਦੀ ਕਹਾਣੀ ਮੰਨ ਲਈ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਵੀ। ਐਕਟ ਦੇ

Jaisi Ram v. The Financial Commissioner, Punjab etc. (Pandit, J.,)

ਸੈਕਸ਼ਨ 7 ਅਤੇ 7 ਏ ਦੇ ਅਧੀਨ, ਕਿਰਾਏਦਾਰੀ ਨੂੰ ਖਤਮ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਪਹਿਲਾਂ ਦਿੱਤੇ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ, ਮੇਰਾ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਸਹੀ ਕਾਨੂੰਨ ਨਹੀਂ ਬਣਾਉਂਦਾ।

(13) ਰਾਜ ਦੇ ਵਕੀਲ ਵੱਲੋਂ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਬੇਦਖਲੀ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਵਿੱਚ ਸਿਰਫ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਮਾਲਕ ਦਾ ਬਿਆਨ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਨਾ ਕਿ ਉਸ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਰਿਕਾਰਡ ਰੂਮ ਵਿੱਚ ਭੇਜਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਦਾ।

(14) ਇਸ ਦਲੀਲ ਵਿਚ ਕੋਈ ਤੁਕ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ 4 ਜੁਲਾਈ, 1961 ਨੂੰ ਸਮਝੌਤੇ ਸਬੰਧੀ ਅਰਜ਼ੀ 'ਤੇ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਅਤੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਦੋਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਅੰਗੂਠੇ ਦਾ ਨਿਸ਼ਾਨ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਕਿਉਂਕਿ ਜ਼ਮੀਨ ਮਾਲਕ ਦੁਆਰਾ ਬੇਦਖਲੀ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹ ਸੀ. ਜੇ ਉਕਤ ਸਮਝੌਤਾ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਇਸ 'ਤੇ ਦਬਾਅ ਨਹੀਂ ਪਾ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਇਕੱਲਾ ਬਿਆਨ ਹੀ ਕਾਫੀ ਸੀ। ਫਿਰ ਵੀ, ਗੱਲ ਇਹ ਬਣੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਕਿਰਾਏਦਾਰਾਂ ਨੇ ਖੁਦ ਸਾਰੀ ਜ਼ਮੀਨ, ਜੋ ਕਿ ਉਸ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿਚ ਸੀ, ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਜ਼ਮੀਨ ਮਾਲਕ ਨੂੰ ਸੌਂਪ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਸਮਝੌਤਾ ਅਰਜ਼ੀ ਵਿਚ ਇਸ ਤੱਥ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਅੰਗੂਠੇ ਨਾਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਇਹ ਦੱਸਣਾ ਵੀ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਦਰਖਾਸਤ ਨੂੰ ਪਿੰਡ ਦੇ ਲੰਬੜਦਾਰ ਕਰਤਾਰ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਬੀਰਮ ਨਾਮਕ ਇੱਕ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀ ਨੇ ਗਵਾਹੀ ਦਿੱਤੀ ਸੀ।

(15) ਇਹ ਵੀ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਕਤ ਸਮਝੌਤਾ ਰਜਿਸਟਰੇਸ਼ਨ ਦੀ ਲੋੜ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਮਾਲਕ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਜ਼ਮੀਨ ਵਿੱਚ ਕਿਰਾਏਦਾਰੀ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਤਿਆਗ ਰਿਹਾ ਸੀ।

(3) 1964 PLR 751.

(4) G962) 1962 ਕਰ. LJ, 501.

(16) ਇਹ ਦਲੀਲ ਵੀ ਨਿਰੋਲ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉੱਪਰ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਕਿਰਾਏ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਨਾ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੂੰ ਬੇਦਖਲ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਅਰਜ਼ੀ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਦੁਆਰਾ ਸਹਾਇਕ ਕੁਲੈਕਟਰ, 1 ਗ੍ਰੇਡ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਵਿਚਕਾਰ ਸਮਝੌਤਾ ਹੋ ਗਿਆ! .,the ; ਪਾਰਟੀਆਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕਾਰਨ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਮਾਲਕ ਨੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕਿਰਾਏ ਲਈ ਆਪਣਾ ਦਾਅਵਾ ਤਿਆਗ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਬਾਅਦ ਵਾਲੇ ਨੇ ਕਬਜ਼ਾ ਸੌਂਪ ਦਿੱਤਾ; ਸਾਬਕਾ ਨੂੰ ਉਸ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਜ਼ਮੀਨ. ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਜ਼ਮੀਨ-ਮਾਲਕ ਨੇ ਬਿਆਨ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੀ ਬੇਦਖਲੀ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਹੋਰ ਅੱਗੇ ਨਹੀਂ ਵਧਾਉਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ। ਸਹਾਇਕ ਕੁਲੈਕਟਰ, 1 ਗ੍ਰੇਡ, ਨੇ

ਫਿਰ ਉਸ ਬਿਨੈ-ਪੱਤਰ ਨੂੰ ਰਿਕਾਰਡ ਰੂਮ ਵਿੱਚ ਭੇਜ ਦਿੱਤਾ, ਧਿਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਹੋਏ ਸਮਝੌਤੇ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ। ਜ਼ਮੀਨ ਮਾਲਕ ਇਨ੍ਹਾਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੇ ਜ਼ਮੀਨ ਵਿੱਚ ਮਲਕੀਅਤ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 22 ਅਧੀਨ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ। ਇਹਨਾਂ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ ਜ਼ਮੀਨ ਮਾਲਕ ਦੇ ਬਿਆਨ ਦਰਜ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸਹਾਇਕ ਕੁਲੈਕਟਰ, 1 ਗ੍ਰੇਡ ਦੀ ਪਹਿਲਾਂ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ, ਅਰਥਾਤ ਸਮਝੌਤਾ ਦਰਖਾਸਤ ਅਤੇ ਆਰਡਰ, ਰਜਿਸਟਰੇਸ਼ਨ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇੰਡੀਅਨ ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਐਕਟ, 1908 ਦੀ ਧਾਰਾ 17(2) ਦੀ ਧਾਰਾ (vi) ਦੇ ਉਪਬੰਧ, ਅਜਿਹੇ ਕੇਸ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣਗੇ। ਉਹ ਧਾਰਾ ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ:

“17(2) ਧਾਰਾਵਾਂ (ਬੀ) ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਅਤੇ. (c) ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਦਾ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ

(vi) ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਕੋਈ ਵੀ ਫ਼ਰਮਾਨ ਜਾਂ ਹੁਕਮ ਸਿਵਾਏ ਕਿਸੇ ਸਮਝੌਤੇ 'ਤੇ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਫ਼ਰਮਾਨ ਜਾਂ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਅਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਹੋਰ ਅਚੱਲ ਸੰਪਤੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ ਹੈ।

, (17) ਇਹਨਾਂ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਦੇ ਗੁਣਾਂ 'ਤੇ ਆਉਂਦੇ ਹੋਏ, ਸਿਰਫ ਇਹ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਦਾ ਉਸੇ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਕਬਜ਼ਾ ਹੋਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਜਾਂ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਦੇ ਅਧੀਨ ਉਹੀ ਖੇਤਰ ਪਹਿਲਾਂ ਲੋੜੀਂਦੀ ਮਿਆਦ ਲਈ। ਉਹ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ- ਉਸ ਵਿੱਚ ਅਧਿਕਾਰਤ ਅਧਿਕਾਰ।

< (18) ਵਿੱਤ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਜਿਸਦਾ ਫੈਸਲਾ ਇਹਨਾਂ ਸੋਧ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਵਿੱਚ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਦਾ ਵਿਚਾਰ ਸੀ ਕਿ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੇ ਸਿਰਫ ਇਹ ਦਰਸਾਉਣਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਵਜੋਂ ਉਸੇ ਖੇਤਰ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਸੀ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਉਸਨੇ ਅਜਿਹਾ ਕੀਤਾ ਤਾਂ ਉਹ ਇਸ ਵਿੱਚ ਮਲਕੀਅਤ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਸਿੱਖਿਅਤ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦਾ ਵਿਚਾਰ ਸੀ ਕਿ ਇਸ ਨੁਕਤੇ 'ਤੇ ਸਬੰਧਤ ਧਾਰਾਵਾਂ ਦੀਆਂ ਦੋ ਵਿਆਖਿਆਵਾਂ ਸੰਭਵ ਹਨ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਵਿੱਤ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨੇ ਇੱਕ ਨਜ਼ਰੀਆ ਲਿਆ ਹੁੰਦਾ, ਤਾਂ ਇਹ ਅਦਾਲਤ ਰਿੱਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਦਖਲ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦੀ।

(19) ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 22 ਦਾ ਹਿੱਸਾ, ਜੋ ਕਿਰਾਏਦਾਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਮਲਕੀਅਤ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੈ, ਪੜ੍ਹਦਾ ਹੈ-

“22(1) ਇਸ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਰ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ, ਇੱਕ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਉਸ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਮਾਲਕ ਤੋਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੋਵੇਗਾ,

Jaisi Ram v. The Financial Commissioner, Punjab etc. (Pandit, J.,)

ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਸ ਦੀ ਕਿਰਾਏਦਾਰੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ, ਅਜਿਹੀ ਜ਼ਮੀਨ ਵਿੱਚ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਮਾਲਕ ਦੇ ਹੱਕ, ਸਿਰਲੇਖ ਅਤੇ ਹਿੱਤ (ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। 'ਮਾਲਕੀਅਤ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ') ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ।

- (2) ਮਾਲਕੀ ਹੱਕ ਹਾਸਲ ਕਰਨ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਰੱਖਣ ਵਾਲੇ ਹਰੇਕ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੂੰ ਨਿਮਨਲਿਖਤ ਭਾਰੀਦਾਰਾਂ ਸਮੇਤ, ਨਿਰਧਾਰਤ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਨਿਰਧਾਰਤ ਅਥਾਰਟੀ ਨੂੰ ਲਿਖਤੀ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ, ਅਰਥਾਤ: -
- ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਖੇਤਰ ਅਤੇ ਸਥਾਨ ਜਿਸ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ;
  - ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਮਾਲਕ ਦਾ ਨਾਮ ਜਿਸ ਤੋਂ ਮਲਕੀਅਤ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੇ ਜਾਣੇ ਹਨ;
  - ਅਜਿਹੇ ਹੋਰ ਵੇਰਵੇ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

(20) ਉਪਰੋਕਤ ਸੈਕਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਹੋਣ ਵਾਲੇ 'ਕਿਰਾਏਦਾਰ' ਸ਼ਬਦ ਨੂੰ ਸੈਕਸ਼ਨ 20 ਵਿੱਚ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਉਸੇ ਦਾ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹਿੱਸਾ, ਜੋ ਕਿ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਕੇਸ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਦਾ ਹੈ, ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ: -

"20. ਇਸ ਅਧਿਆਇ ਵਿੱਚ, ਸਮੀਕਰਨ 'ਕਿਰਾਏਦਾਰ' ਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਇੱਕ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਧਾਰਾ 2 ਦੀ ਧਾਰਾ (ਕੇ) ਵਿੱਚ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਕੱਢਣ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨਹੀਂ ਹੈ-

- ਧਾਰਾ (a) ਅਤੇ (b) ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਦੇ ਅਧੀਨ
7 ਏ, ਜਾਂ
- ਧਾਰਾ 7 ਏ ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ (ਏ) ਅਤੇ (ਬੀ) ਅਧੀਨ।

ਸੈਕਸ਼ਨ 7 ਏ ਦਾ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹਿੱਸਾ ਪੜ੍ਹਦਾ ਹੈ:

"7A(1) ਉਪ-ਧਾਰਾਵਾਂ (2) ਅਤੇ (3) ਪੈਪਸੂ ਕਿਰਾਏਦਾਰੀ ਅਤੇ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਭੂਮੀ (ਦੂਜਾ ਸੋਧ) ਐਕਟ, 1956 ਦੇ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣ ਸਮੇਂ ਰਹਿਣ ਵਾਲੀ ਕਿਰਾਏਦਾਰੀ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ, ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਆਧਾਰਾਂ 'ਤੇ ਸਮਾਪਤ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। -
ਸੈਕਸ਼ਨ 7 ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਆਧਾਰਾਂ ਲਈ, ਅਰਥਾਤ: -

- ਕਿ ਕਿਰਾਏਦਾਰੀ ਵਾਲੀ ਜ਼ਮੀਨ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਮਾਲਕ ਦੁਆਰਾ ਅਧਿਆਇ II ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਆਪਣੀ ਨਿੱਜੀ ਕਾਸ਼ਤ ਲਈ ਰਾਖਵੀਂ ਰੱਖੀ ਗਈ ਹੈ।

(b) ਕਿ ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਮਾਲਕ ਤੀਹ ਮਿਆਰੀ ਏਕੜ ਜਾਂ ਇਸ ਤੋਂ ਘੱਟ ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਮਾਲਕ ਹੈ ਅਤੇ ਜ਼ਮੀਨ ਉਸ ਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰਸ਼ੁਦਾ ਸੀਮਾ ਦੇ ਅੰਦਰ ਆਉਂਦੀ ਹੈ:

ਬਸ਼ਰਤ ਕਿ ਕੋਈ ਵੀ ਕਿਰਾਏਦਾਰ (ਕਿਸੇ ਜ਼ਮੀਨ ਮਾਲਕ ਦੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਜੋ ਯੂਨੀਅਨ ਦੀ ਆਰਮਡ ਫੋਰਸਿਜ਼ ਦਾ ਮੈਂਬਰ ਹੈ) ਨੂੰ ਇਸ ਉਪ-ਧਾਰਾ ਦੇ ਤਹਿਤ ਬਾਹਰ ਨਹੀਂ ਕੱਢਿਆ ਜਾਵੇਗਾ-

(i) ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਖੇਤਰ ਤੋਂ ਜੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਦੀ ਨਿੱਜੀ ਕਾਸ਼ਤ ਅਧੀਨ ਖੇਤਰ ਪੰਜ ਮਿਆਰਾਂ ਤੋਂ ਵੱਧ ਨਹੀਂ ਹੈ
ਏਕੜ, ਜਾਂ

(11) ਪੰਜ ਮਿਆਰੀ ਏਕੜ ਦੇ ਖੇਤਰ ਤੋਂ ਜੇਕਰ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਦੀ ਨਿੱਜੀ ਕਾਸ਼ਤ ਅਧੀਨ ਖੇਤਰ ਪੰਜ ਮਿਆਰੀ ਏਕੜ ਤੋਂ ਵੱਧ ਹੈ,
ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਉਸਨੂੰ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਮਿਆਰੀ ਏਕੜ ਵਿੱਚ ਬਰਾਬਰ ਮੁੱਲ ਦੀ ਬਦਲਵੀਂ ਜ਼ਮੀਨ ਅਲਾਟ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ।

7A(2) ਕੋਈ ਵੀ ਕਿਰਾਏਦਾਰ, ਜਿਸ ਨੇ ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀ ਐਕਟ ਦੇ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਤੁਰੰਤ ਪਹਿਲਾਂ, ਉਸੇ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਮਾਲਕ ਜਾਂ ਉਸਦੇ ਪੂਰਵਜ-ਨਿਰਮਾਣ ਅਧੀਨ ਕੋਈ ਜ਼ਮੀਨ ਲਗਾਤਾਰ ਬਾਰਾਂ ਸਾਲ ਜਾਂ ਇਸ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸਮੇਂ ਲਈ ਰੱਖੀ ਹੈ, ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਆਧਾਰਾਂ 'ਤੇ ਬੇਦਖਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) -

(a) ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਖੇਤਰ ਤੋਂ, ਜੇਕਰ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਦੀ ਨਿੱਜੀ ਕਾਸ਼ਤ ਅਧੀਨ ਖੇਤਰ ਪੰਦਰਾਂ ਮਿਆਰਾਂ ਤੋਂ ਵੱਧ ਨਹੀਂ ਹੈ
ਏਕੜ, ਜਾਂ

(b) ਪੰਦਰਾਂ ਮਿਆਰੀ ਏਕੜ ਦੇ ਖੇਤਰ ਤੋਂ, ਜੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਦੀ ਨਿੱਜੀ ਕਾਸ਼ਤ ਅਧੀਨ ਖੇਤਰ ਪੰਦਰਾਂ ਮਿਆਰੀ ਏਕੜ ਤੋਂ ਵੱਧ ਹੈ।

« *** * ◆

ਵਿਆਖਿਆ। -ਬਾਰ੍ਹਾਂ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੀ ਗਣਨਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ, ਉਹ ਮਿਆਦ ਜਿਸ ਦੌਰਾਨ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਦੇ ਪਿਤਾ, ਭਰਾ ਜਾਂ ਪੁੱਤਰ ਦੁਆਰਾ ਉਸੇ ਜ਼ਮੀਨ ਮਾਲਕ ਜਾਂ ਉਸਦੇ ਪੂਰਵਜ ਦੇ ਸਿਰਲੇਖ ਅਧੀਨ ਕੋਈ ਵੀ ਲਾਰਡ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ।"

(21) ਕਿਰਾਏਦਾਰ, ਜੋ ਮਲਕੀਅਤ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਹਾਸਲ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਨੂੰ ਪੈਪਸੂ ਕਿਰਾਏਦਾਰੀ ਅਤੇ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਭੂਮੀ ਨਿਯਮ, 1958 ਦੇ ਨਿਯਮ 14 ਦੇ ਅਧੀਨ ਇੱਕ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇਣੀ

Jaisi Ram v. The Financial Commissioner, Punjab etc. (Pandit, J.,)

ਪੈਂਦੀ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਲਿਖਿਆ ਹੈ-

“14. ਮਲਕੀਅਤ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ. - ਐਕਟ ਦੇ ਚੈਪਟਰ ਟੀਵੀ ਦੇ ਤਹਿਤ ਮਲਕੀਅਤ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਰੱਖਣ ਵਾਲੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੂੰ ਫਾਰਮ VI ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇਣੀ ਪਵੇਗੀ ਅਤੇ ਅਜਿਹੀ ਅਰਜ਼ੀ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਅਥਾਰਟੀ ਨੂੰ ਨਿੱਜੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਾਂ ਆਪਣੇ ਮਾਨਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਏਜੰਟ ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

(22) ਜਿਵੇਂ ਕਿ wAslcwould;ebe, ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ, t thtenant t ਕੋਲ ਫਾਰਮ VI ਵਿੱਚ toemakeathei ਐਪਲੀਕੇਸ਼ਨ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ: -

"ਕਿਰਾਏਦਾਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਮਲਕੀਅਤ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾ ਫਾਰਮ।
ਨੂੰ

----- (ਨਿਰਧਾਰਤ ਅਥਾਰਟੀ)

ਸਰ,

1. ਮੈਂ ਇੱਕ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਹਾਂ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪੈਪਸੂ ਟੈਨੈਂਸੀ ਐਂਡ ਐਗਰੀਕਲਚਰਲ ਲੈਂਡਜ਼ ਐਕਟ, 1955 ਦੀ ਧਾਰਾ 20 ਵਿੱਚ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ ਦੁਆਰਾ ਮੇਰੀ ਕਿਰਾਏਦਾਰੀ ਵਾਲੀ ਜ਼ਮੀਨ ਵਿੱਚ ਮਲਕੀਅਤ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ, ਜਿਸ ਦੇ ਵੇਰਵੇ ਸਾਰਣੀ (ਏ) ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਹਨ।
2. ਮੈਂ ਇਸ ਤੱਥ ਦੇ ਸਬੂਤ ਵਜੋਂ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਨੱਥੀ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਮੈਂ ਇੱਕ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਹਾਂ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਕਤ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 20 ਵਿੱਚ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।
3. ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਵੇਰਵੇ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵੇਰਵੇ ਸਾਰਣੀ (ਬੀ) ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਹਨ।
4. ਮੈਂ, ਇਸ ਗੱਲ ਦੀ ਤਸਦੀਕ ਕਰਦਾ/ਕਰਦੀ ਹਾਂ ਕਿ ਉਕਤ ਟੇਬਲ (ਏ) ਅਤੇ (ਬੀ) ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਵੇਰਵੇ ਮੇਰੀ ਉੱਤਮ ਜਾਣਕਾਰੀ ਅਨੁਸਾਰ ਸਹੀ ਹਨ।
5. ਇਸ ਲਈ, ਮੈਂ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਮੇਰੇ ਦੁਆਰਾ ਭੁਗਤਾਨ ਯੋਗ ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ ਲਈ ਕਿਸਤਾਂ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾਣ।

ਮਿਤੀ' _____

ਤੁਹਾਡਾ ਵਫ਼ਾਦਾਰ,

ਦਸਤਖਤ ਜਾਂ ਅੰਗੂਠੇ ਦਾ ਨਿਸ਼ਾਨ।

ਟੇਬਲ (ਏ)

Jaisi Ram v. The Financial Commissioner, Punjab etc. (Pandit, J.)

Serial No.	Name, parentage and address of applicant	Total area to be acquired (ordinary acres)	Village, Tehsil and District where land is situated	Khasra, Khewat and Khata Nos. of the land	Name, parentage and address of the landowner	Total area in column 3 converted into standard acres	Land Revenue and rates and cesses assessed on the land	REMARKS
1	2	3	4	5	6	7	8	9

(23) ਪਹਿਲਾਂ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਕੀਮਤ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਜ਼ਮੀਨ ਮਾਲਕ ਤੋਂ: quacqੁ ਮਲਕੀਅਤ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਉਸਦੀ ਕਿਰਾਏਦਾਰੀ, ਉਸਨੂੰ ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 20 ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸਮੀਕਰਨ 'ਕਿਰਾਏਦਾਰ' ਦੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਸੈਕਸ਼ਨ 20 ਵਿੱਚ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤੀਆਂ ਲੋੜਾਂ ਹਨ-(i) ਕਿ ਉਹ ਸੈਕਸ਼ਨ 2 ਦੀ ਧਾਰਾ (ਕੇ) ਵਿੱਚ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤੇ ਅਨੁਸਾਰ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ; ਅਤੇ (ii) ਉਸਨੂੰ ਜਾਂ ਤਾਂ ਧਾਰਾ 7A (1) ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ (a) ਅਤੇ (b) ਅਧੀਨ ਜਾਂ ਧਾਰਾ 7A(2) ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ (a) ਅਤੇ (b) ਅਧੀਨ ਬਾਹਰ ਕੱਢਣ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨਹੀਂ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਸੈਕਸ਼ਨ 2 (ਕੇ) ਵਿੱਚ, ਇਹ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ 'ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਦਾ ਮਤਲਬ ਪੰਜਾਬ ਕਿਰਾਏਦਾਰੀ ਐਕਟ, 1887 ਦੇ ਤਹਿਤ ਇਸ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਪਰ ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵਿਅਕਤੀ (i) ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿਸ ਕੋਲ ਕਿੱਤੇ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ; ਜਾਂ (ii) ਜੋ ਕਿ ਧਾਰਾ (ਜੀ) ਦੀ ਉਪ ਧਾਰਾ (2) ਦੇ ਅਰਥ ਦੇ ਅੰਦਰ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਦਾ ਰਿਸ਼ਤੇਦਾਰ ਹੈ। ਸੈਕਸ਼ਨ 7A ਸੈਕਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਦੱਸੇ ਗਏ ਲੋਕਾਂ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕਿਰਾਏਦਾਰੀ ਦੀ ਸਮਾਪਤੀ ਲਈ ਕੁਝ ਵਾਧੂ ਆਧਾਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਸੈਕਸ਼ਨ 7A ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਜੇਕਰ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਕਿਰਾਏਦਾਰੀ 30 ਅਕਤੂਬਰ, 1956 ਨੂੰ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ (ਜੋ ਕਿ ਪੈਪਸੂ-ਕਿਰਾਏਦਾਰੀ ਅਤੇ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਭੂਮੀ (ਦੂਜੀ ਸੋਧ) ਐਕਟ, 1956 ਦੇ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣ ਦੀ ਮਿਤੀ ਹੈ); ਇਸ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੇਕਰ (ੳ) ਉਸ ਦੀ ਕਿਰਾਏਦਾਰੀ ਵਾਲੀ ਜ਼ਮੀਨ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਮਾਲਕ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੀ ਨਿੱਜੀ ਕਾਸ਼ਤ ਲਈ ਜਾਇਜ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਰਾਖਵੀਂ ਰੱਖੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ' (ਬੀ) ਜ਼ਮੀਨ ਮਾਲਕ ਕੋਲ 30 ਸਟੈਂਡਰਡ ਏਕੜ ਜਾਂ ਇਸ ਤੋਂ ਘੱਟ ਦਾ ਮਾਲਕ ਹੈ ਅਤੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰੀ ਵਾਲੀ ਜ਼ਮੀਨ ਉਸ ਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰ ਸੀਮਾ ਦੇ ਅੰਦਰ ਆਉਂਦੀ ਹੈ। ਧਾਰਾ 7A(2) ਦੇ ਤਹਿਤ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਜੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਇਹ ਦਿਖਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਨੇ 3 ਦਸੰਬਰ, 1953 (ਜੋ ਕਿ ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀ ਐਕਟ ਦੇ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣ ਦੀ ਮਿਤੀ ਹੈ) ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, 12 ਸਾਲ ਜਾਂ ਇਸ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸਮੇਂ ਲਈ ਲਗਾਤਾਰ ਕੋਈ ਜ਼ਮੀਨ ਰੱਖੀ ਹੋਈ ਸੀ। ਉਹੀ ਜ਼ਮੀਨਦਾਰ ਜਾਂ ਉਸ ਦਾ ਪੂਰਵ-ਸਿਰਲੇਖ, ਉਸ ਨੂੰ ਇਸ ਧਾਰਾ ਦੀ

ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਵਿਚ ਦੱਸੇ ਆਧਾਰਾਂ 'ਤੇ ਵੀ (ਏ) ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਖੇਤਰ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਨਹੀਂ ਕੱਢਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਜੇਕਰ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਇਹ ਸਥਾਪਿਤ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਦੇ ਨਿੱਜੀ ਅਧੀਨ ਖੇਤਰ ਕਾਸ਼ਤ, 15 ਮਿਆਰੀ ਏਕੜ ਤੋਂ ਵੱਧ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ, ਜਾਂ (ਬੀ) 15 ਮਿਆਰੀ ਏਕੜ ਦਾ ਰਕਬਾ ਜੇਕਰ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਦੀ ਨਿੱਜੀ ਕਾਸ਼ਤ ਅਧੀਨ 15 ਮਿਆਰੀ ਏਕੜ ਤੋਂ ਵੱਧ ਦਾ ਖੇਤਰ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਇਸ ਲਈ, ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੂੰ 3 ਦਸੰਬਰ, 1953 ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ 12 ਸਾਲ ਜਾਂ ਇਸ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸਮੇਂ ਲਈ ਲਗਾਤਾਰ ਕੁਝ ਜ਼ਮੀਨ ਆਪਣੇ ਕੋਲ ਰੱਖਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ, ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿ ਇਹ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕੇ ਕਿ ਉਹ ਧਾਰਾ 7A(1)(a) ਦੇ ਤਹਿਤ ਬੇਦਖਲ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਅਤੇ (b) ਜਾਂ ਸੈਕਸ਼ਨ 7A (2) (a) ਅਤੇ (b) ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਧਾਰਾ 20 ਵਿਚ 'ਕਿਰਾਏਦਾਰ' ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਦਾ ਜਵਾਬ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ, ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੂੰ ਉਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਵਧੀ ਲਈ ਇੱਕ ਖਾਸ ਜ਼ਮੀਨ ਨੂੰ ਲਗਾਤਾਰ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਮਲਕੀਅਤ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਫਿਰ ਉਹ ਉਸ ਜ਼ਮੀਨ ਵਿੱਚ ਮਲਕੀਅਤ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਧਾਰਾ 22 (1) ਅਧੀਨ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇਣ ਲਈ ਯੋਗ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਧਾਰਾ 22 (2) ਦੇ ਤਹਿਤ ਉਸ ਨੂੰ ਉਸ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਖੇਤਰ ਅਤੇ ਸਥਾਨ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਕਰਨਾ ਹੋਵੇਗਾ, ਜਿਸ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਬਣਾਇਆ. ਅਰਜ਼ੀ ਫਾਰਮ VI ਵਿੱਚ ਨਿਯਮ 14 ਦੇ ਅਧੀਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਸਪੱਸ਼ਟ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਉਸ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਖਸਰਾ, ਖੇਵਟ ਅਤੇ ਖਟਾ ਨੰਬਰ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਵਿੱਚ ਮਲਕੀਅਤ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣੇ ਹਨ।

(24) ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ ਅਤੇ ਨਿਯਮਾਂ ਨੂੰ ਮਿਲਾ ਕੇ ਪੜ੍ਹਨਾ ਇਹ ਦਰਸਾਏਗਾ ਕਿ ਜੇਕਰ ਕਿਸੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਕੋਲ 12 ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਕਿਸੇ ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਮਾਲਕ ਤੋਂ ਉਸ ਵਿੱਚ ਮਲਕੀਅਤ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਉਸ ਨੂੰ ਉਸ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਵੇਰਵਿਆਂ, ਅਰਥਾਤ ਇਸ ਦੇ ਖਸਰਾ, ਖੇਵਟ ਅਤੇ ਖਟਾ ਨੰਬਰਾਂ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਕਰਨਾ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਫਿਰ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ ਕਿ ਕੀ ਉਸ ਨੇ ਉਸੇ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਮਾਲਕ ਦੇ ਅਧੀਨ 12 ਸਾਲ ਜਾਂ ਇਸ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਲਗਾਤਾਰ ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਕੀਤਾ ਹੋਇਆ ਸੀ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। 3 ਦਸੰਬਰ, 1953 ਤੋਂ ਤੁਰੰਤ ਪਹਿਲਾਂ, ਜੋ ਕਿ ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀ ਐਕਟ ਦੇ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣ ਦੀ ਮਿਤੀ ਸੀ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮਲਕੀਅਤ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਕਿਸੇ ਖਾਸ ਹਿੱਸੇ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਵਿਅਕਤੀ ਕਿਸੇ ਜ਼ਮੀਨਦਾਰ ਦੇ ਅਧੀਨ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਉਸੇ ਖੇਤਰ ਦਾ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਪਰ ਉਹ ਉਸੇ ਖੇਤਰ ਦੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਪਾਰਸਲਾਂ 'ਤੇ ਕਬਜ਼ਾ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਅਜਿਹੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਪਾਰਸਲ ਵਿੱਚ ਮਾਲਕੀ ਹੱਕ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਉਸ ਨੂੰ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਉਸੇ ਟੁਕੜੇ ਦੀ ਕਾਨੂੰਨੀ ਮਿਆਦ ਲਈ ਲਗਾਤਾਰ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿ ਉਹ ਉਸ ਵਿੱਚ ਮਾਲਕੀ ਹੱਕ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰ ਸਕੇ। ਉਪਰੋਕਤ ਅਧਿਕਾਰ

ਕਿਸੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੇ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਜੇਕਰ ਉਹ ਕਾਨੂੰਨੀ ਮਿਆਦ ਲਈ ਉਸ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਉਪਰੋਕਤ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਇਹਨਾਂ ਭਾਗਾਂ ਅਤੇ ਨਿਯਮ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਹੋਰ ਵਿਆਖਿਆ ਸੰਭਵ ਨਹੀਂ ਹੈ।

(25) ਜੇ ਵਿਚਾਰ ਮੈਂ ਉੱਪਰ ਲਿਆ ਹੈ, ਉਸ ਦਾ ਸਮਰਥਨ *ਲਕਸ਼ਬੀਰ ਸਿੰਘ* ਬਨਾਮ *ਅਨੰਤ ਰਾਮ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ* (5), ਜਿੱਥੇ ਹਰਬੰਸ ਸਿੰਘ ਜੇ., ਨੇ ਦੇਖਿਆ-

“ਉਹ ਪੈਪਸੂ ਕਿਰਾਏਦਾਰੀ ਅਤੇ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਭੂਮੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 7A ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ, ਜੋ ਇੱਕ ਛੋਟਾ ਜ਼ਮੀਨ ਮਾਲਕ ਹੈ, 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

ਪੈਪਸੂ ਟੈਨੈਸੀ ਐਂਡ ਐਗਰੀਕਲਚਰਲ ਲੈਂਡਜ਼ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 20 ਇਹ ਬਿਲਕੁਲ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਕੋਈ ਵਿਅਕਤੀ, ਜੋ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 22 ਅਧੀਨ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਉਸ ਨੂੰ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧਿਆਇ IV ਅਧੀਨ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਜਿਸਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਅਰਜ਼ੀ ਦੀ ਮਿਤੀ 'ਤੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਦੂਸਰੀ ਯੋਗਤਾ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 7 ਏ (2) ਦੇ ਤਹਿਤ ਬੇਦਖਲੀ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨਹੀਂ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਉਸ ਨੇ 2 ਦਸੰਬਰ 1953 ਨੂੰ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਬਾਰਾਂ ਸਾਲਾਂ ਤੱਕ ਲਗਾਤਾਰ ਕਬਜ਼ਾ ਕੀਤਾ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

(26) ਉਪਰੋਕਤ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਲੈਟਰਸ ਪੇਟੈਂਟ ਦੁਆਰਾ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ

(5) 1964 PLR 610

ਲਕਸ਼ਬੀਰ ਬਨਾਮ ਅਨੰਤ ਰਾਮ (6) ਵਜੋਂ ਰਿਪੋਰਟ ਕੀਤੀ , ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਸੁਣਵਾਈ ਹੋਈ:

“ਪੈਪਸੂ ਕਿਰਾਏਦਾਰੀ ਅਤੇ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਭੂਮੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 20 ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਸ਼ਰਤ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਸਬੰਧਤ ਵਿਅਕਤੀ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਪ੍ਰਗਟਾਵਾ ਇਸ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 2(ਕੇ) ਵਿੱਚ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਉੱਥੇ 'ਕਿਰਾਏਦਾਰ' ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਹੈ। ਪੰਜਾਬ ਕਿਰਾਏਦਾਰੀ ਐਕਟ ਵਾਂਗ ਹੀ ਹੈ। 'ਧਾਰਾ 20 ਦੀ ਦੂਜੀ ਸ਼ਰਤ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹਾ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਧਾਰਾ 7 ਏ ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਦੀ ਧਾਰਾ (ਏ) ਅਤੇ (ਬੀ) ਦੇ ਅਧੀਨ, ਜਾਂ ਧਾਰਾ (ਏ) ਅਤੇ (ਬੀ) ਦੇ ਅਧੀਨ ਬਾਹਰ ਕੱਢਣ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 7 ਏ ਦੀ ਉਪ ਧਾਰਾ (2.)।

(27) ਇਹ ਵੀ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸ੍ਰੀ ਸਰੂਪ ਕਿਸ਼ਨ, ਵਿੱਤੀ . ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਪੰਜਾਬ

ਨੇ ਅਨੁਪ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਰੈਲਾ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ (7) ਵਿੱਚ ਵੀ ਅਜਿਹਾ ਹੀ ਵਿਚਾਰ ਰੱਖਿਆ ਹੈ , ਜਿਥੋਂ ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ:

"ਕਿ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਉਸ ਜ਼ਮੀਨ ਤੋਂ ਬੇਦਖਲ ਕਰਨ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨਹੀਂ ਹੈ (ਅਤੇ ਉਸ ਵਿੱਚ ਮਲਕੀਅਤ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ) ਜੇ ਉਸ ਕੋਲ ਹੈ - ਲਗਾਤਾਰ 12 ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਲਈ -" ਅਤੇ ਇਹ ਮੰਨਣਾ ਕਿ ਉਸ ਕੋਲ ਕੁਝ ਜ਼ਮੀਨ ਜਾਂ ਹੋਰ ਸਮਾਨ ਹੈ ਉਕਤ ਮਿਆਦ ਲਈ ਖੇਤਰ ਲੋੜਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਹੈ
 » ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ। ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਇਹ ਵਿਵਸਥਾ 12 ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਰੱਖੀ ਗਈ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਭਾਗਾਂ ਵਾਲੇ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਕਵਰ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਸਿਰਫ਼ ਉਸ ਖੇਤਰ ਦੇ ਸਵਾਲ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ * ਰੱਖੀ ਗਈ ਹੈ।

ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ ਕਿ ਵਿਦਵਾਨ ਵਿੱਤੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨੇ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਦੇਖਿਆ ਹੈ-

“ * * ਇਹ ਜ਼ਰੂਰ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਕੋਲ ਹੈ ਦੌਰਾਨ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਮਾਲਕ ਦੀ ਸਹੂਲਤ ਲਈ ਜਾਂ ਜੇ 1965-66 ਦੇ ਆਰ.ਓ.ਆਰ. ਨੰਬਰ 8 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੋਰ ਅਸਧਾਰਨ ਹਾਲਾਤ ਹਨ, ਤਾਂ ਉਸ ਦੀ ਹੋਲਡਿੰਗ ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਦੇ ਬਦਲੇ ਬਰਾਬਰ ਮੁੱਲ ਦੀ ਹੋਰ ਜ਼ਮੀਨ ਰੱਖੀ ਗਈ ਹੈ , ਫਿਰ ਪਰਿਵਰਤਨ ਨੂੰ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਲਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਅਜਿਹੀ ਜ਼ਮੀਨ ਤੋਂ ਜ਼ਮੀਨ ਕੱਢਣ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਇੱਕ ਕਾਲਪਨਿਕ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਜਿਸਦਾ ਮੌਜੂਦਾ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ”

(28) ਇਹ ਨਿਰੀਖਣ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ, ਸਿਰਫ਼ ਵਿਅੰਗਮਈ ਹਨ, ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਖੁਦ ਵਿਦਵਾਨ ਵਿੱਤੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ।

(6) 1969 PLJ 176.

(7) 1966 ਕਰ. ਐਲਜੇ 424

(29) ਸਿਖਿਆ। ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦਾ ਵਿਚਾਰ ਸੀ ਕਿ ਇਸ ਨੁਕਤੇ 'ਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸੰਬੰਧਤ ਉਪਬੰਧ ਦੇ ਵਿਆਖਿਆਵਾਂ ਕਰਨ ਦੇ ਸਮਰੱਥ ਸਨ ਅਤੇ, ਇਸ ਲਈ, ਉਸਨੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੇ ਅਧੀਨ ਵਿਦਵਾਨ ਵਾਲੇ ਵਿੱਤੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੇ ਅਣਗੌਲੇ ਆਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਦੇਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੈਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਕਰ ਚੁੱਕਾ ਹਾਂ। ਉੱਪਰ ਚਰਚਾ ਕੀਤੀ ਗਈ, ਸੰਬੰਧਤ ਸੈਕਸ਼ਨ ਅਤੇ ਨਿਯਮ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਹੋਰ ਵਿਆਖਿਆ ਸੰਭਵ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਵਿੱਤੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦਾ ਹੁਕਮ, ਮੇਰੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਲਈ, ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਕਰਨ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਹੈ।

(30) ਇਸ ਸਥਿਤੀ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਰਾਜ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਕਿ ਕੁਲੈਕਟਰ

ਨੇ ਇਹ ਸਿੱਟਾ ਕੱਢਿਆ ਹੈ ਕਿ ਕਿਰਾਏਦਾਰ 3 ਦਸੰਬਰ, 1953 ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ 12 ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਉਸੇ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਲਗਾਤਾਰ ਕਬਜ਼ਾ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਇਸ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਵਿਦਿਅਕ ਵਿੱਤੀ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਕਮਿਸ਼ਨਰ. ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਉਸਨੇ ਕਲੈਕਟਰ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਅੰਸ਼ਾਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ।

(31) ਮੈਂ ਇਸ ਸਬਮਿਸ਼ਨ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਹੋਣ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰੱਥ ਹਾਂ। 18 ਸਤੰਬਰ, 1961 ਦੇ ਕਲੈਕਟਰ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਤੋਂ ਲਏ ਗਏ ਹੇਠਲੇ ਹਵਾਲੇ ਤੋਂ, ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਦਾ ਕੇਸ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਉਸਨੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਬਰਾਬਰ ਜ਼ਮੀਨਾਂ ਦੀ ਕਾਸ਼ਤ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਇਹ ਦਾਅਵੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਕਲੈਕਟਰ ਨੂੰ, ਜਮਾਂਬੰਦੀ ਕਾਗਜ਼ਾਂ ਵਿੱਚ ਸਮਰਥਨ ਮਿਲਿਆ। ਕਲੈਕਟਰ ਦਾ ਵਿਚਾਰ ਸੀ ਕਿ ਨਿਰਧਾਰਤ ਅਥਾਰਟੀ ਨੇ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਗਲਤੀ ਕੀਤੀ ਸੀ ਕਿ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੂੰ ਮਲਕੀਅਤ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦੇਣ ਲਈ ਉਸੇ ਖੇਤਾਂ 'ਤੇ ਕਬਜ਼ਾ ਕਰਨ ਦੀ ਨਿਰੰਤਰਤਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸੀ।

“ਸਾਲ 1953-54 ਅਤੇ 1957-58 ਲਈ ਜਮਾਂਬੰਦੀਆਂ ਦੀਆਂ ਕਾਪੀਆਂ ਅਤੇ ਖਸਰਾ ਤੋਂ ਪਾਰਟੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਤਿਆਰ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ 1955-56 ਤੋਂ 1958-59 ਦੀਆਂ ਗਿਰਦਾਵਾਰੀਆਂ ਤੋਂ ਇਹ ਗੱਲ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ 1953-54 ਅਤੇ 1957-58 ਦਰਮਿਆਨ ਹਰ ਸਾਲ ਖਸਰਾ ਗਿਰਦਾਵਾਰੀਆਂ ਵਿੱਚ ਜਾਣਬੁੱਝ ਕੇ ਤਬਦੀਲੀਆਂ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਖੇਤਾਂ ਨੂੰ ਖੇਤੀ ਅਧੀਨ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਕਿ ਉਹ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ 1953-54 ਤੋਂ 1957-58 ਤੱਕ ਅਤੇ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਅੱਜ ਤੱਕ ਉਸੇ ਬਰਾਬਰ ਜ਼ਮੀਨਾਂ ਦੀ ਕਾਸ਼ਤ ਕੀਤੀ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਇਸ ਦਾਅਵੇ ਨੂੰ ਇਸ ਤੱਥ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਮਿਲਦਾ ਹੈ ਕਿ 1953-54 ਦੀ ਜਮਾਂਬੰਦੀ ਅਨੁਸਾਰ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਕਿਰਾਏਦਾਰੀ ਦਾ ਕੁੱਲ ਰਕਬਾ 49 ਵਿੱਘੇ 17 ਬਿਸਵੇ ਜਾਂ 7.58 ਮਿਆਰੀ ਏਕੜ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਜਮਾਂਬੰਦੀ 1957-58 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਉਸਦੀ ਕਾਸ਼ਤਕਾਰੀ ਕਿਰਾਏਦਾਰੀ ਦਾ ਰਕਬਾ 61 ਵਿੱਘੇ 2 ਬਿਸਵੇ ਸੀ। ਜਾਂ .9.57 ਮਿਆਰੀ ਏਕੜ। ਲੈਂਡ ਰੈਵੇਨਿਊ ਐਕਟ, 1887 ਦੀ ਧਾਰਾ 44 ਦੇ ਤਹਿਤ, ਇਹਨਾਂ ਜਮਾਂਬੰਦੀਆਂ ਦੇ ਇੰਦਰਾਜ਼ਾਂ ਨਾਲ ਸੱਚ ਦੀ ਧਾਰਨਾ ਜੁੜੀ ਹੋਈ ਹੈ। ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਦੀ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਪੜਚੋਲ

ਪੈਪਸੂ ਟੈਨੈਂਸੀ ਐਂਡ ਐਗਰੀਕਲਚਰਲ ਲੈਂਡਜ਼ ਐਕਟ, 1955 ਦੇ ਚੈਪਟਰ IV ਵਿੱਚ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ, ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਇੱਕ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੂੰ ਮਲਕੀਅਤ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨਾ ਸੀ, ਜਿਸਦੀ ਕਿਰਾਏਦਾਰੀ ਪੈਪਸੂ ਕਿਰਾਏਦਾਰੀ ਦੀ ਦੂਜੀ ਸੋਧ ਦੇ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣ 'ਤੇ ਉਸੇ ਜ਼ਮੀਨ ਮਾਲਕ ਦੇ ਅਧੀਨ ਰਹਿੰਦੀ ਸੀ। ਅਤੇ ਐਗਰੀਕਲਚਰਲ ਲੈਂਡਜ਼ ਐਕਟ, 1955, ਭਾਵੇਂ ਇਹ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਉਸੇ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਨਾ ਚੱਲ ਰਿਹਾ ਹੋਵੇ। ਪੈਪਸੂ ਕਿਰਾਏਦਾਰੀ ਅਤੇ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਭੂਮੀ ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 7 ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਕੀ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਕਿ ਕਿਰਾਏਦਾਰੀ ਉਸੇ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਮਾਲਕ ਜਾਂ ਉਸਦੇ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰੀ ਦੇ ਅਧੀਨ ਉਸਦੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਕਿਸੇ ਹਿੱਸੇ ਦੇ ਹਿੱਤ ਵਿੱਚ ਚੱਲੇ। ਰੈਵੇਨਿਊ ਪਟਵਾਰੀ ਦੀ ਮਿਲੀਭੁਗਤ ਨਾਲ ਖਸਰਾ ਗਿਰਦਾਵਰੀ ਵਿੱਚ ਜਾਣਬੁੱਝ ਕੇ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਤਬਦੀਲੀਆਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਵੱਲੋਂ ਆਪਣੀ ਕਿਰਾਏਦਾਰੀ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਨਾ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ-ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਦੀ ਕੁੱਲ 49 ਵਿੱਘੇ ਅਤੇ 17 ਬਿਸਵੇ ਜਾਂ 7.58 ਸਟੈਂਡਰਡ ਏਕੜ ਵਿੱਚ ਕਿਰਾਏਦਾਰੀ ਨੂੰ 1953-54 ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ਅੱਜ ਤੱਕ ਕਾਇਮ ਨਹੀਂ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਸਿੱਖਿਅਤ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਅਥਾਰਟੀ ਨੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਗਲਤੀ ਕੀਤੀ ਹੈ ਕਿ - ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੂੰ ਮਲਕੀਅਤ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦੇਣ ਲਈ ਉਸੇ ਖੇਤ ਦੀ ਕਾਸ਼ਤ ਵੈਟਿੰਗ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਦੀ ਨਿਰੰਤਰਤਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸੀ।

(32) ਮੈਂ 1970 ਦੇ ਲੈਟਰਸ ਪੇਟੈਂਟ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 300 ਵਿੱਚ ਕੁਲੈਕਟਰ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਤੋਂ ਉਪਰੋਕਤ ਹਵਾਲੇ ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਦੇਖਿਆ ਹੈ ਕਿ 1970 ਦੇ ਲੈਟਰਸ ਪੇਟੈਂਟ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 299 ਵਿੱਚ, ਕੁਲੈਕਟਰ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਸਹੀ ਕਾਪੀ ਦਾਇਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ।

(33) ਮੈਂ ਜੋ ਵਿਚਾਰ ਲਿਆ ਹੈ, ਉਹ ਵਿਦਵਤਾ ਵਾਲੇ ਕ੍ਰਮ ਵਿੱਚ ਵਿਦਿਅਕ ਵਿੱਤੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੇ ਨਿਮਨਲਿਖਤ ਨਿਰੀਖਣਾਂ ਤੋਂ ਹੋਰ ਮਜ਼ਬੂਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ: -

"ਕਿਰਾਏਦਾਰ-ਜਵਾਬਦਾਰੀ, ਦੋਵਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ, ਵਿਵਾਦ ਵਿੱਚ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਲਗਾਤਾਰ ਕਬਜ਼ੇ 'ਤੇ ਮਲਕੀਅਤ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੇ ਆਪਣੇ ਦਾਅਵੇ ਨੂੰ ਅਧਾਰਤ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਮਾਲਕ, ਦੋਵਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ, 1953 ਦੇ ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀ ਐਕਟ ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਕੁਝ ਸਮੇਂ ਬਾਅਦ ਖਰੀਦ ਕਰਕੇ ਮਾਲਕ ਬਣ ਗਏ ਸਨ, ਜਦੋਂ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਪੈਟੈਂਟ-ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਮੌਜੂਦ ਸਨ। ਸਿੱਖਿਅਤ ਕੁਲੈਕਟਰ ਨੇ ਦੋਵਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ, ਖਸਰਾ ਗਿਰਦਾਵਰੀ ਵਿੱਚ ਸਾਲ-ਦਰ-ਸਾਲ 1953-54

ਅਤੇ 1957-58 ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਵਿਗਾੜਨ ਲਈ ਜਾਣਬੁੱਝ ਕੇ ਕੀਤੀਆਂ ਤਬਦੀਲੀਆਂ ਦੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਸਬੂਤ ਪਾਏ। ਮਾਲਕੀ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਲਈ ਕਿਰਾਏਦਾਰਾਂ ਦਾ ਕੇਸ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਜਮ੍ਹਾਂਬੰਦੀ ਨਾਲ ਛੇੜਛਾੜ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਹ ਤਬਦੀਲੀਆਂ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਵਿਦਵਾਨ ਕੁਲੈਕਟਰ ਦੁਆਰਾ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਸਨ, ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜ਼ਮੀਨ ਮਾਲਕਾਂ ਦੇ ਕਹਿਣ 'ਤੇ ਪਟਵਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ, ਤਾਂ ਜੋ ਕਬਜ਼ੇ ਦੀ ਨਿਰੰਤਰਤਾ ਨੂੰ ਤੋੜਿਆ ਜਾ ਸਕੇ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਦਰਸਾਉਣ ਲਈ ਜਮ੍ਹਾਂਬੰਦੀ ਦੇ ਸਬੂਤ ਹਨ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ-ਜ਼ਮੀਨ ਮਾਲਕਾਂ ਦੇ ਇਹਨਾਂ ਜ਼ਮੀਨਾਂ ਦੇ ਮਾਲਕ ਬਣਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਇਹ ਬਚਾਅ ਪੱਖ-ਕਿਰਾਏਦਾਰਾਂ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਸਨ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਭਾਵੇਂ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਖੇਤਾਂ ਦੇ ਨੰਬਰ ਅਕਸਰ ਬਦਲੇ ਜਾਂਦੇ ਸਨ, ਉਹ ਇੱਕ ਸਥਿਰ ਖੇਤਰ ਅਤੇ ਉਸੇ ਅਧੀਨ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਸਨ। ਲੋੜੀਂਦੀ ਮਿਆਦ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਜ਼ਮੀਨ ਮਾਲਕ। ਇਸ ਲਈ, ਵਿਦਵਾਨ ਕੁਲੈਕਟਰ ਨੇ, - ਜਵਾਬਦੇਹ ਕਿਰਾਏਦਾਰਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰੇ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਮਲਕੀਅਤ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦੇਣ ਦਾ ਸਹੀ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਜਿਸ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ ਸੀ। ਮੈਨੂੰ ਸਬੂਤਾਂ ਬਾਰੇ ਵੱਖਰਾ ਨਜ਼ਰੀਆ ਲੈਣ ਦਾ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਨਜ਼ਰ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦਾ। ਇਸ ਲਈ ਦੋਵੇਂ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ।"

(34) ਉਪਰੋਕਤ ਹਵਾਲੇ ਤੋਂ ਇਹ ਦੇਖਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਕਿ ਵਿਦਵਾਨ ਵਿੱਤੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦਾ ਵੀ ਕੁਲੈਕਟਰ ਵਾਂਗ ਹੀ ਵਿਚਾਰ ਸੀ ਕਿ ਕਿਰਾਏਦਾਰਾਂ ਲਈ ਇਹ ਦਰਸਾਉਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਵਿਧਾਨਿਕ ਮਿਆਦ ਲਈ ਉਸੇ ਫੀਲਡ ਨੰਬਰਾਂ 'ਤੇ ਨਿਰੰਤਰ ਕਬਜ਼ਾ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਮਲਕੀਅਤ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਅਤੇ ਇਹ ਕਾਫ਼ੀ ਸੀ ਜੇਕਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਦੀ ਨਿਰੰਤਰਤਾ ਉਸੇ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਹੁੰਦੀ।

(35) ਇਹ ਧਿਆਨ ਦੇਣ ਯੋਗ ਹੈ ਕਿ ਇਹਨਾਂ ਸਾਰੀਆਂ ਲੈਟਰਸ ਪੇਟੈਂਟ ਅਪੀਲਾਂ ਵਿੱਚ, ਜਮ੍ਹਾਂਬੰਦੀ (1953-54) ਵਿੱਚ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਾਲਾ ਖੇਤਰ ਜਮ੍ਹਾਂਬੰਦੀ (1957-58) ਤੋਂ ਵੱਖਰਾ ਸੀ। ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੂੰ ਦੋ ਖੇਤਰਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਘੱਟ ਵਿੱਚ ਮਲਕੀਅਤ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸਨ, ਇਸ ਤੱਥ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਕਿ ਕੀ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਜਾਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦੀ ਜਮ੍ਹਾਂਬੰਦੀ ਵਿੱਚ ਇਸਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਸਵਾਲ ਵੱਲ ਕੋਈ ਧਿਆਨ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਕੀ ਕੋਈ ਖਾਸ ਖਸਰਾ ਸੰਖਿਆ ਲਗਾਤਾਰ ਬਣੀ ਹੋਈ ਸੀ। ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੂੰ ਮਲਕੀਅਤ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦੇਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, 3 ਦਸੰਬਰ, 1953 ਤੋਂ ਤੁਰੰਤ ਪਹਿਲਾਂ 12 ਸਾਲ ਜਾਂ ਇਸ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸਮੇਂ ਲਈ ਉਸ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ।

(36) ਜੇ ਮੈਂ ਉੱਪਰ ਕਿਹਾ ਹੈ, ਉਸ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਇਹ ਅਪੀਲ ਪ੍ਰਵਾਨ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ,

ਸਿੱਖਿਅਤ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਵਿੱਤੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੇ ਗਲਤ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਪਾਰਟੀਆਂ ਆਪੋ ਆਪਣੇ ਖਰਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸਹਿਣ ਕਰਨਗੀਆਂ।

ਐਸ.ਐਸ. ਸੰਧਾਵਾਲੀਆ, ਜੇ.- ਮੈਂ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ।

ਕੇ.ਐਸ. ਕੇ

ਡਿਸਕਲੇਮਰ:- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਰਣਾਂ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ-ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਡੋਲਮਿਨ